

Sygn. akt VI K 1313/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2018r.

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział VI Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Izabela Hantz – Nowak

Protokolant: p.o. stażysty Agnieszka Ćwiklińska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Wilda Małgorzata Wolińska- Nowak

po rozpoznaniu dnia 21.03.18r. i 14.05.18r.

sprawy **K. M.**, s. A. i S. zd. L., ur. (...) w Ś.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Łączny Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 13.07.17r. sygn. akt **III K 414/17** z połączenia spraw II K 198/15 i III K 784/16 na karę łączną 1 rok i 4 m-cy pozbawienia wolności, którą ma odbywać od 26.04.2017r. do 24.08.2018r.

2. Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 26.10.17r. sygn. akt **VI K 840/17** za przestępstwo z art. 286 § 1 kk na karę 3 m-cy pozbawienia wolności oraz 6 m-cy ograniczenia wolności w postaci prac społecznych 30h miesięcznie, kare pozbawienia wolności ma odbywać od 24.08.18r. do 22.11.2018r.

I. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk, art. 85a kk i art. 86 § 1 kk i art. 87 § 1 kk łączy kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wyrokami opisanymi wyżej w pkt 1 i 2 i wymierza wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. W zakresie nie połączonym wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

III. Na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres odbytej dotąd kary pozbawienia wolności w sprawie III K 414/17 od 26.04.17r. i nadal.

IV. Na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 Nr 49, poz. 223 ze zm.) zwalnia skazanego od kosztów postępowania i opłaty.

/-/ SSR I. Hantz – Nowak

UZASADNIENIE

K. M. został skazany następującymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 06.05.2015 r. sygn. akt **II K 198/15**, za przestępstwa z art. 289§ 2 kk i art. 178a § 1 k.k. na karę 1 rok pozbawienia wolności, 5 miesięcy pozbawienia wolności, kary połączono i orzeczono 1 rok i 2 miesiące pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres 3 lat próby, dozór kuratora i, zobowiązanie do nauki oraz 1 rok zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, postanowieniem z dnia 17.02.2017 r. Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonych kary;

2. Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 21.11.2016 r., sygn. akt **III K 784/16**, za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz 6 miesięcy ograniczenia wolności

zobowiązując do wykonania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 7 lat, świadczenie pieniężne w kwocie 10000 zł , zaliczenie okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 02.04.2016 r., postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 04.10.2017 r. umorzono postępowanie wykonawcze dot. Kary ograniczenia wolności (art. 15 § 1 k.k.w. wyrok łączny);

3. łącznym Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 13.07.2017 r., sygn. akt **III K 414/17** połączono wyrokiem łącznym wyroki: Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim sygn. akt II K 198/15, Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu, sygn. akt III K 784/16 na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą ma odbywać od 26.04.17r. do 24.08.18r.

4. Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 26.10.2017 r. Sygn. akt **VI K 840/17**, za przestępstwa z art. 286§ 1 kk na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, 6 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując do wykonania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, naprawienie szkody, którą ma odbywać od 24.08.18r. do 22.11.18r.

Skazany K. M. urodził się (...) w Ś.. Skazany w warunkach izolacji penitencjarnej przebywa po raz pierwszy. Skazany odbywa karę w systemie programowanego oddziaływania, powierzone mu zadania stara się realizować na bieżąco. K. M. nie przestrzega porządku i dyscypliny, wielokrotnie dokonywał przekroczeń dyscyplinarnych. Dokonywał niszczenia będącego własnością AŚ i ZK. Skazany był karny za napaść na funkcjonariusza służby więziennej oraz za znęcanie się nad współosadzonymi. W stosunku do skazanego nie stosowano środków przymusu bezpośredniego, nie podejmował też prób samobójczych. Skazany był pięć razy nagradzany regulaminowo i trzy razy karany dyscyplinarnie. Skazany był zatrudniony jako spawacz oraz pracownik ogólnobudowlany, był zatrudniony nieodpłatnie na terenie jednostki Z obowiązków w p[racy wywiązywał się w stopniu dobrym. Osadzony nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej- popełnił przekroczenie dyscyplinarne na tle podkultury przestępczej. Skazany regularnie korzysta z dostępnych zajęć świetlicowych i KO. Skazany do popełnionego przestępstwa przyznaje się i jest ustosunkowany krytycznie. Skazany utrzymuje kontakt z najbliższą rodziną.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie dokumentów: karty karnej (k.6-8, 42-44, 78-80), odpisów orzeczeń (k. 15, 47-48) opiniach o skazanym (k. 29-34) oraz akt dołączonych do sprawy: Sądu Rejonowego Poznań- Grunwald i Jeżyce w Poznaniu, sygn. akt III K 414/17 oraz Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, sygn. akt VI K 840/17

Sąd uznał za w pełni wiarygodny zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy w postaci dowodów z dokumentów. Dokumenty te zostały sporządzone przez osoby do tego upoważnione, w granicach kompetencji, żadna ze stron prawdziwości i autentyczności wymienionych dokumentów nie kwestionowała, a sąd nie znalazł podstaw by uczynić to z urzędu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 569 § 1 kpk wyrok łączny wydaje się wówczas, gdy zachodzą wobec osoby prawomocnie skazanej różnymi wyrokami warunki do orzeczenia kary łącznej.

Warunki do orzeczenia kary łącznej określone zostały w art. 85 § 1 kk. Zgodnie z tym przepisem karę łączną orzeka się wówczas, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw wymierzono za nie kary tego samego rodzaju, albo inne podlegające łączeniu.

Natomiast, z art. 85 a kk wynika, że orzekając karę łączną sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele kary zapobiegawcze i wychowawcze które kara ma osiągnąć wobec skazanego a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jak wynika z treści art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

Z art. 87 § 1 k.k. wynika, iż w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności Sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności.

W świetle powyższego można stwierdzić, że potrzeba wydania wyroku łącznego zachodzi wówczas, gdy sprawca popełnił wiele przestępstw, ale - z różnego rodzaju przyczyn - nie został za nie skazany jednym wyrokiem, lecz wieloma wyrokami. Rodzi to konieczność w wyroku łącznym takiego łączenia kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, jakie miałyby miejsce, gdyby sprawy o te przestępstwa były rozpoznawane w jednym postępowaniu, a więc łączenia je w taki sposób, w jaki zostałyby połączone w pierwszym wyroku skazującym. Należy przy tym stanowczo podkreślić, że wskazana instytucja nie ma na celu premiowania osób popełniających większą liczbę przestępstw i nie prowadzi do stosowania wobec sprawców łagodniejszego wymiaru kary. „Orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest oznaczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar. Wymiar kary łącznej zależy od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Może on być łagodzony, gdyby kara tak oznaczona jako kara zasłużona nie była celowa. Nie może jednak być zaostrzony ze względów celowości ponad granice kary zasłużonej” (por. wyrok SA w Krakowie z 4 października 2000 r., II AKa 175/00, KZS 2000, nr 10, poz. 31).

Zaznaczenia wymaga, że sąd nie jest zobligowany w żadnym wypadku do objęcia procedowaniem w przedmiocie wyroku łącznego wszystkich wyroków skazujących osobę ubiegającą się o wydanie wyroku łącznego, odnotowanych w danych o karalności. Zgodnie z art. 85 § 2 kk podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa o których mowa w § 1, z zastrzeżeniem art. 89. Oczywiście jest więc, że Sąd obejmuje procedowaniem te sprawy w których orzeczono kary które są wykonywane lub będą wykonywane.

W przedmiotowej sprawie podlegały połączeniu kary orzeczone wyrokami w sprawach III K 414/17 oraz VI K 840/17.

W sprawie III K 414/17 wymierzono skazanemu karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany ma odbywać w okresie od 24.08.2018 r. do 22.11.2018 r. Natomiast, w sprawie VI K 840/17 orzeczono karę 3 m-cy pozbawienia wolności którą skazany ma odbywać od 24.08.18r. do 22.11.18r. oraz karę 6 miesięcy ograniczenia wolności w postaci prac społecznych 30 godzin miesięcznie, która nie była wykonana przez skazanego.

Sposób wymiaru kary łącznej został określony w art. 86 § 1 kk, zgodnie z którym karę łączną sąd wymierza w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy (zasada kumulacji), nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lata ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności.

Zasadami wymiaru kary łącznej wynikającymi z powyższego przepisu są: zasada absorpcji, asperacji i kumulacji. Zasada absorpcji to całkowite pochłonięcie przez najwyższą z wymierzonych kar jednostkowych pozostałych kar, zasada kumulacji polega na zsumowaniu wszystkich orzeczonych kar jednostkowych, zaś zasadę asperacji można wytłumaczyć jako wymierzenie kary pomiędzy taką, która wynika z zasady absorpcji, a tą wynikającą z zasady kumulacji. Zastosowanie jednej z powyższych zasad zależy od okoliczności konkretnego przypadku, kar jednostkowych określonych poszczególnymi wyrokami, a także postawy samego skazanego. Duże znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma również wzgląd na cele zapobiegawcze i wychowawcze, prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. „Absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną - co do sprawcy - przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw” - wyrok SA w Warszawie z 12 lipca 2000 r., II AKa 171/00, LexPolonica nr 353581, OSA 2001, nr 2, poz. 5. Podkreślenia wymaga też, że całkowitą absorpcję (pochłonięcie kar)

można zastosować albo wtedy, gdy wszystkie czyny wskazują bardzo bliską więź podmiotową i przedmiotową, albo orzeczone za niektóre z czynów kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, albo też istnieją jakieś inne szczególne okoliczności dotyczące osoby oskarżonego (patrz: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29.04.1974 r. – II KR 27/74, niepublikowany). Ponadto, wysokość kary łącznej uzależniona jest od rodzaju i rozmiaru wyrządzonej w mieniu szkody, pobudek i sposobu działania sprawcy, jego właściwości i warunków osobistych, sposobu życia przed wkroczeniem na drogę przestępstwa i późniejszego jego zachowania (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 05.02.1980 r.- OSNPG 1980/11/139).

Odnosnie wyroków objętych łączeniem wymienionych w pkt I wyroku. Połączeniu uległy kary pozbawienia wolności orzeczone za przestępstwa: z art. 289 § 2 kk, art. 178a § 1 kk, art. 178a § 1 kk – kara 1 rok i 4 m-cy pozbawienia wolności ze sprawy III K 414/17, ze sprawy VI K 840/17 - z art. 286 § 1 kk – kara 3 miesiące pozbawienia wolności i 6 miesięcy ograniczenia miesięcy prac społecznych w wymiarze 30 godzin miesięcznie. Granice kary łącznej orzeczonej w wyroku łącznym w pkt I wynosiły od 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności do 1 roku i 10 m-cy pozbawienia wolności. Czyny popełnione przez skazanego godziły w różne dobro prawnie chronione jakim jest mienie oraz przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. W tej sytuacji, można mówić o dalszej więzi przedmiotowej między popełnionymi czynami oraz bliskiej więzi podmiotowej w zakresie zamiaru umyślnego sprawcy. Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę, jak również mając na względzie stopień zawinienia, stopień społecznej szkodliwości poszczególnych czynów, a także cele prewencji indywidualnej i generalnej Sąd doszedł do wniosku, że brak jest podstaw do stosowania w przedmiotowej sprawie zasady pełnej absorpcji. Popełnione przez skazanego przestępstwa podlegające łączeniu cechowała bliska więź podmiotowa i dalszy związek przedmiotowy. Za nie zastosowaniem wobec skazanego tej zasady przemawia także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary w aspekcie tak indywidualnym jak i generalnym. W ocenie Sądu, stosowanie systemu absorpcji może mieć miejsce wyjątkowo tj. gdy istnieje bliskość podmiotowa, przedmiotowa oraz czasowa między poszczególnymi pozostającymi w zbiegu przestępstwami, tzn. przestępstwa pozostające w zbiegu są przestępstwami podobnymi (sprawca popełnia je w podobny sposób, podobna jest ich kwalifikacja prawna), popełnionymi w niedługich odstępach czasu, na rzecz tego samego pokrzywdzonego, a ponadto przemawiają za tym okoliczności osobiste dotyczące sprawcy (pozytywna prognoza kryminologiczna), Jednocześnie, zdaniem Sądu, karą zbyt wysoką byłoby zastosowanie kary skumulowanej na podstawie poszczególnych kar jednostkowych, podlegających łączeniu. Zdaniem Sądu, słusznym było przyjęcie zasady asperacji. Wyrok łączny nie może stanowić tylko o maksymalnym zmniejszeniu kary pozostającej skazanemu do odbycia, a powinien uwzględniać okoliczności występujące w poszczególnych sprawach podlegających łączeniu. Z powyższych względów kara łączna, orzeczona w pkt I wyroku, w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona w oparciu o system asperacji, jest karą optymalną. Orzeczona kara nie razi surowością, lecz jest adekwatna do całokształtu okoliczności sprawy, a jednocześnie spełnia kryteria łączenia kar w wyroku łącznym określone przez prawo karne materialne. Orzeczone ją bowiem w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za dane przestępstwo (czyli w wyroku podlegającym łączeniu) do sumy kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa (tj. do sumy kar wymierzonych w łącznych wyrokach).

W punkcie II części rozstrzygającej wyroku łącznego Sąd pozostawił do odrębnego wykonania pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w orzeczeniach objętych wyrokiem łącznym, które nie podlegały połączeniu.

W punkcie III części rozstrzygającej wyroku łącznego Sąd, na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył skazanemu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okres s odbytej dotąd kary pozbawienia wolności ze sprawy III K 414/17 od 26.04.2017r. i nadal.

Od kosztów sądowych skazanego zwolniono w całości na podstawie przepisów powołanych w punkcie IV wyroku z uwagi na jego sytuację finansową tj: odbywanie przez niego kary izolacyjnej.

/-/ SSR Izabela Hantz- Nowak